

[Villemoes.]

kan have forskellige Meninger om, hvorvidt vore Eksportmuligheder *har været* udnyttet mest muligt eller ej. Der er vi fra vor Side saaledes indstillet, at vi hævder, at det ikke har været Tilfældet. For saa vidt man vil ind paa en frugbringende Diskussion om dette Problem, maa det derfor formentlig ske paa det Grundlag, at man paa den ene Side hævder, at der er Grænser for, hvorvidt vi skal udnytte vore Eksportmuligheder mest muligt, eller paa den anden Side, at man ønsker dem udnyttet mest muligt. Det er rene Linier, og det kan man have forskellige Meninger om, men efter min Mening kan der ingen Tvivl være om, at vore Eksportmuligheder ikke *har været* udnyttet mest muligt. Jeg gentager: Vi kan ikke være enige om alt muligt, og for saa vidt man fra Regeringens Side vilde sige, at de har ikke været udnyttet mest muligt, men vi ønsker heller ikke, at de skal udnyttes mest muligt, saa kunde jeg forstaa det.

Jeg skal nævne et ganske enkelt lille Tilfælde, som beviser min Udtalelses Rigtighed, og som jeg ved, at den ærede Ordfører for Udvalget og den højtærede Handelsminister ikke er i Stand til at modsige. Jeg er overbevist om, at der er mange andre Tilfælde, og jeg kunde anføre adskillige, men for ikke at trætte mere end nødvendigt skal jeg kun nævne eet, som ganske konkret fastslaar, at man ikke har udnyttet vore Eksportmuligheder mest muligt ved Køb fra vort sydlige Naboland, nemlig det, at man fra dansk Side i den dansk-tyske Handelsoverenskomst har fastslaaet, at vi ikke ønsker at aftage saa mange Brunkulsbriketter fra Tyskland, som vi hidtil har aftaget. Jeg siger ikke Spor til, at dette er Regeringens og Flertallets Synspunkt, jeg fremhæver det blot som en Kendsgerning, at vi tidligere aftog saa og saa mange Brunkulsbriketter fra Tyskland, men at man som Følge af Ønsker fra dansk Side har begrænset dette, saa at den Mængde, vi nu tager hjem — som Betaling for danske Landbrugsprodukter, Fiskeriprodukter og Eksportindustrivarer — af denne lille Artikel, nu kun er en Brøkdæl af, hvad det var tidligere. Oven i Købet har man fra dansk Side — for det kan jo aldrig være noget tysk Ønske — besluttet, at af den Smule, der tages hjem, skal der fortrinsvis sælges saa og saa meget Syd for Banestrækningen Esbjerg—Kolding, saa og saa meget i det nordlige Jylland og saa og saa meget paa Øerne. Dette beviser ganske klart, at man fra dansk Side har sørget for at købe færre Varer i Tyskland og derved i Henhold til

hele Ordningen ogsaa faar ringere Mulighed for Eksport til Tyskland. Dette maa siges at være en Kendsgerning. Jeg nævner det, da den ærede Ordfører for Udvalget udtalte, at vore Bemærkninger i Betænkningen ikke kunde staa for en nærmere Kritik.

Jeg kan ogsaa nævne, at et æret Medlem af Udvalget har givet os sort paa hvidt for, at en Indkøbsforening, som det ærede Medlem er Formand for, anmodede om at faa Lov til at tage saa og saa mange Varer hjem fra Tyskland paa det Tidspunkt, da vi Importører fra Valutakontoret modtog en Skrivelse som Følge af — det stod vist ikke i Skrivelsen, men det var vi jo klar over alle sammen —, at man var blevet klar over Tilstedeværelsen af den berømte Valutapukkel og derfor ønskede, at Importørerne skulde skynde sig at hjemtage visse Varer fra vort sydlige Naboland. I Skrivelsen, som vistnok var sendt til nogenlunde samtlige Importører i Danmark, udbad man sig Oplysning om, hvilke Varer man kunde tænke sig at tage hjem fra Tyskland. Svaret fra den nævnte Forening paa denne Skrivelse var, at man ønskede saa og saa mange Varer. Valutakontoret sagde: Nej, det kan vi slet ikke faa Raad til, vi reducerer det til en Brøkdæl! Jeg kender andre Firmaer, som har faaet samme Skrivelse, men som efter at have udbedt sig Importret til det og det fik fuldt og helt Afslag. Valutakontoret kunde i saadanne Tilfælde have sparet sig Porto og Ulejlighed, for der var ikke større Anledning til at vække Forhaabninger, naar man forlods var klar over, at Ønsker, som maatte blive fremsat om Import af ganske almindelige Varer, der laa inden for vedkommende Branche, alligevel skulde afslaaes.

Altsaa dette med de hurtige Attester dengang er det bedste Bevis for, at man, naar det kom til Stykket, veg tilbage for at give Importtilladelse til Fremme af danske Eksportinteresser.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at vi fra første Færd i Udvalget var uenige om Hovedlinierne. Jeg kan i det hele taget i det store og hele tiltræde den ærede Ordførers almindelige Bemærkninger paa Udvalgets Vegne; efter min Mening blev Arbejdet i Udvalget refereret paa fuldt ud loyal Maade.

Venstremindretallet har, som af den ærede Ordfører nævnt, stillet et Ændringsforslag til Lovforslaget, Ændringsforslag Nr. 1, og jeg vil gerne fra denne Plads anbefale det, men forinden jeg gaar over til nærmere at omtale dette Ændrings-